Год. I. гр. Варна, 17 Юний 1931 год. Цена 1 левъ Брой 34

Общ. библиотека
х. Филчо Илиевъ

ЕЖЕДНЕВНИКЪ

Обявления — 2 лв. кв. см. Изпълнителни - 1 лв на дума | УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ — ТЕЛЕФОНЪ № 314. Месеченъ абонаментъ 25 лева. Въ понедѣлникъ вестника не излиза | Редакция и администрация ул. Чирпанска № 7.

НАПРЕДЪ ВЪ БОРБАТА!

Решителниятъ денъ — 21 Юний — се приближава, когато ще дадемъ сражение на изборното поле! Партийната трѣба на народната коалиция (Демокр. сговоръ и Нац. либ. обед. партия) зове бойцитѣ ѝ въ строй подъ **знамето на България,** *въоржжени съ розовата бюлетина и съ живото пламенно слово за творчеството на управляющата партия, което слово да намѣри дълбокъ и искренъ отзвукъ въ душата на народа!*

Нашия лозунгъ е България!

Нека това свещено име ни даде смѣлость и въодушевление да отбиемъ приближитѣ на „Народния" блокъ и на рушителитѣ на държавата ни и нейнитѣ основни институти!

Ние сме нападнати отъ **лѣво** *и отъ* **дѣсно.**

Отъ лѣво — *врагътъ се състои отъ „Народния" блокъ моравски дружбаши — предатели, престѫпници; оранжеви демократи, радикали и кърчевисти, които се продадоха за мандати, за лични смѣтки, омотани въ паяжината на отровната дружбашина, и м а щ а етикетъ „Народенъ" блокъ, като блазовидно прикритие на пѫклени замисли противъ независимостьта и самобитностьта на отечеството ни,* **противъ демокрацията,** *противъ народнитѣ свободи, за грозна, ужасна* **диктатура.**

Редомъ съ тая диктатура, върви и **комунизмътъ** — *другъ отявленъ врагъ на демокрацията, на народнитѣ правдини и свободи, друга* **открита диктатура!**

Отъ дѣсно — *врагътъ е „Народна задруга" (родовалитници) и „Фашизмътъ", които прикриватъ идеала си — диктатура съ мантията на родолюбие.*

Народната коалиция е предизвикана да води борба исполинска, борба свещена, която никоя партия до сега не е водела и която иска сплотеность въ нашитѣ редове, единодушие въ деня на изборното сражение, неустрашимость и самоотверженость за разбиване приближитѣ редове на диктатуритѣ отъ лѣво и отъ дѣсно и за запазване цѣлостьта на конституцията ни и правата, свободитѣ на народа ни — **демокрацията!**

Следователно, задачата ни е трудна, а борбата е належаща!

Отъ дѣсно шепватъ диктатура, и отъ лѣво викатъ диктатура, — това означава les extremités se touchent — крайщата се допиратъ. Това означава, че отъ дѣсно се съдействува на явнитѣ и открититѣ партизани на диктатурата отъ лѣво — моравитѣ дружбаши, оранжевитѣ демократи и червенитѣ комунисти.

Народната коалиция е поставена между два огъня на диктатуритѣ!

Трѣбва да ускоримъ нашия огънъ съ живото слово, да развиемъ до максимумъ своята енергия и подъ знамето на България съ по голѣмъ жаръ въ гърдитѣ ни и по бойко да отразимъ съ розовитѣ бюлетини приближитѣ на моравитѣ и червени бюлетини!

Нека, прочее, всички съзнателни и родолюбиви борци за демокрацията, за конституцията, за държавния строй да се строятъ подъ знамето на България на 21 юний и да извоюватъ победа, а тая победа ще бѫде победата на България!

А-въ

ПЪЛНАТА ПОБЕДА
НА ЗДРАВАТА МИСЪЛЬ

надъ отвратителната демагогия

Пакостното действие на демагозитѣ срещу правдивото слово на правител. агитатори.

София 17. Полученитѣ въ София съобщения за развиващата се предизборна борба, очертаватъ две противоположни явления —отъ една страна Народната коалиция на Демокр сговоръ и Нац. либералната партия развиватъ една просветна агитация съ която искатъ да постигнатъ едно по-голѣмо сплотяване на народнитѣ маси къмъ себе си, а отъ друга страна, опозицион. партии начело съ противонародния блокъ тровятъ душата на народа съ своитѣ агитации. Тѣ не се явяватъ предъ него като агитатори за да го убедятъ въ правотата на своята кауза, а като

подпалвачи на гражданска война

Сведенията получени отъ разнитѣ краища на страната, показватъ до колко опозицията е изпаднала въ бѣсъ.

Въ Панагюрище и околията Ст. Костурковъ е давалъ съветъ на селянитѣ, като дойде стражаръ въ селото да го арестуватъ и да го набиятъ.

Костурковъ е заблуждавалъ населението, че данъцитѣ ще се опростятъ, ако противонародния блок вземе властьта.

Но върхътъ на демагогията е стигналъ когато Костурковъ е казалъ, че

Държавния глава следвалъ примѣра на Испанския краль.

Въ Пловдивъ единъ дружбашко - комунистически вестникъ подканва народа къмъ бунтъ и поп хранва въ тълпата правото на линчуване представителитѣ на властьта.

Обаче станалото на 12 того въ Хасково, показва до колко бѣснеятъ опозиционнитѣ партии.

Вечерьта на 12 того въ кръчмата на Ив. Кишиновъ сѫ седяли група граждани между които Н. Калиновъ, Чер. Димитровъ и Ив. Шишковъ. Тѣ сѫ критикували дружбашкия режимъ. Въ това време дружбаша Зл Маниковъ е срелялъ съ револверъ

срещу групата

Калиновъ е нараненъ въ бедрото. Димитровъ — въ гърба и крака. Това злодеяние на дружбаша е възбудило цѣлото население въ Хасково.

Хвалбата на блокаритѣ, яе само на 14 того сѫ устроили повече отъ 600 събрания въ страната се посреща съ насмѣшка всрѣдъ обществото.

Всички опозиционни вестници печатать телеграми за „бѣсенъ теророъ". Всѣко съобщение за теророъ безъ провѣрка се прегръща отъ опозиционнитѣ вестници като дългоочакванъ гость и се настанява подъ громко заглавие въ първитѣ страници

идеи и програми

това е изоставено отъ опозиционната преса за по-благоприятни времена.

Кресъцитѣ на опозиционнитѣ партии за теророъ, безсъмненно, не изненадватъ никого. Тѣ сѫ единственото имъ оружие и прикритие — оружие за смущаване общественната съвѣсть, — прикритие за очакване изборенъ неуспѣхъ.

Но гражданството заслужено отговаря съ едно отвръщение, а отъ друга страна, възмутената правна съвѣсть и неудовлетвореното чувство за правда, както и съзнанието за пакостното разлагающе действие на демагозитѣ се проявяватъ силно всрѣдъ обществото, наредъ съ единъ инстинктъ за държавно и национално самосъхранение.

Тия долнопробни обвинения срещу властьта, телеграмитѣ до Царя, телеграмитѣ до вестницитѣ се посрещатъ вече като една отъ най нескопоснитѣ дружбашки агитации.

Наредъ съ това, Демокр сговоръ и Нац. либ. обединена партия развиватъ една полезна дейность, като устройватъ многолюдни събрания навсѣкѫде

Съ ентусиазмъ

сѫ посетени събранията на: М-ръ Буровъ и М-ръ Хр. Статевъ въ Гор. Орѣховица; на м-ръ Стайновъ и м-ръ Хр. Статевъ въ Ст. Загора; на м-ръ Смиловъ въ Русе; на м-ръ председатель Ляпчевъ въ Пловдивъ и околията.

Изобщо въ цѣлата страна събранията на Народ. коалиция сѫ били посетени масово отъ гражданството.

Централнитѣ бюра на дветѣ партии откриха вече и афишната агитация

Изпадени сѫ множество позиви съ възпѫржанъ и приятенъ езикъ; изпадени сѫ и много карикатури, изобразяващи

срамнитѣ и неестествени групировки

на нашия политически животъ, което показва само търгашеството съ интереситѣ на народа, а не здравата политика на партиитѣ.

Повечето отъ плакатитѣ представляватъ мѫченичеството на шуменския затворникъ Ал. Малиновъ подъ ржка съ неговитѣ мѫчители и обрисуватъ всички ония граждани и политици, които забравятъ миналото и се втурватъ въ ярость срещу управлението на Демокр. сговоръ, заедно съ ония, които изложиха честьта на държавата.

Правителственитѣ вестници, както и публичнитѣ отказватъ да опровергаватъ всички телеграми за теророъ въ провинцията, особено въ нѣкои окржзи като Шуменския, защото тѣ сѫ

напълно измислени и съчинени телеграми

Едно доказателство, че дори въ Двореца не обръщатъ внимание на тия работи е заминаването на Царя и Царицата за двореца Враня, кѫдето Тѣхни Величества ще останатъ на почивка за известно време.

Граждани отъ града и селото!

Гласувайте за кандидатитѣ-народни представители на Демократическия сговоръ и Нац. либералната партия (обединена)

Варненски изб. колегия

РАДИ ВАСИЛЕВЪ (сг.)
СТЕФАНЪ ВЕН. ПОПОВЪ (сг.)
Д-ръ П. РАНКОВЪ (н. л.)
ИВАНЪ КАРАХРИСТОВЪ (сг.)
Старо-орѣхово
НИКОЛА ПОПОВЪ (сг.)

Провадийски изб. колегия

ФИЛИПЪ РАФАИЛОВЪ (сг.)
МЕТОДИ ЯНЧУЛОВЪ (сг.)
ЦОНКО ХАРБОВЪ (сг.)
РУФАТЪ МУСОВЪ (н. л.)

РАДИ ВАСИЛЕВЪ
бившъ народенъ представитель и виденъ общественикъ първи въ листата.

СТЕФ. ВЕН. ПОПОВЪ
общински съветникъ и младъ общественикъ втори въ листата.

Обявление № 5416-30 г.

На основание изпълнителн. листъ подъ № 1390 издаденъ отъ I-ви Варненски Мирови сѫдъ на 14 Ноемврий 1930 год. въ полза на Варненската Популярна Банка отъ гр. Варна, срещу Коста Ив. Филиповъ отъ гр. Варна обявявамъ, че въ канцеларията ми въ гр. Варна, ще се състои публична продажба и ще започне 15 дни отъ датата на еднократното публикуване настоящето въ мѣстния вестникъ и ще свърши на онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на публикацията до 17 часа съ правонаддаване 10% въ 24 часа за следния длъжниковъ недвижимъ имотъ: 1/4 една четвъртъ идеална отъ една кѫща находяща се въ гр. Варна ул. „Шарска" № 39 съ общо пространство 150 кв. м., състояща се: 1-во отъ една жилищна постройка, отъ две стаи и салонъ — едната стая и салонъ надъ изба, построена отъ керпичъ и камъкъ, покрита съ мѣстни керемиди, висока 4·5 м. съ обща квадратура 30 кв. м., кѫщата има антре. 2-ро, въ сѫщия дворъ има постройка върху земята, стая и кухня, отъ керпичъ покрита съ мѣстни керемиди, върху 18 кв. м. висока 2 метра, при общи съседи: Киро Игнатовъ, Диаманди Николовъ и ул. „Шарска" едната четвъртъ идеална часть, оценявамъ за 15000 лв. петнадесеть хиляди лв.

2) Една едноетажна постройка, надъ изба състояща се отъ едно помещение за кръчма-гостилница и до нея кухня, изидана отъ тухли, неизмазана върху 73 кв. м., покрита съ марсилски керемиди, мѣстото подъ постройската е държавно — намира се въ района на Варненското пристанище до Акц. Д-во „Кораловагъ" — индустриалната часть. Съгласно чл. 36 отъ наредбата за отдаване подъ наемъ покрититѣ и открититѣ пристанищни мѣста, Главната Дирекция на желѣзницитѣ и пристанища мѣстото може да бѫде използувано и отъ трети лица съ предварително разрешение на сѫщата Дирекция.

Следъ като взехъ предъ видъ мѣстонахождението на имота, материяла и времето на постройката, оценявамъ, самата постройка безъ мѣстото 20000 лв. двадесеть хиляди лева.

Върху горния имотъ има възбрани за 41,000 лева.

Желающитѣ да купятъ този имотъ, могатъ всѣки день да [illegible] въ канцеларията ми да преглеждатъ книжата и надяват.

гр. Варна, 16 VI 1931 г.

IV сѫдия изпълнитель: М. Грънчаровъ

Четете и разпространявайте в-къ „Варна"

Заловенъ е общественикъ
опасенъ разбойникъ

кой е Стоико Спасовъ, как во става съ екстрадицията на Дочо Узуновъ

София 17. Българския пълномощенъ въ Парижъ, г Морфовъ днесъ телеграфически уведоми м-ра на Външнитѣ работи че на 15 т. г. е направилъ официални постѫпки предъ Френското военно м-во за екстрадицията на Дочо Узуновъ и другаря му Боянъ Георгиевъ.

Френския м-ръ на Външнитѣ работи е заявилъ, че ще улесни тази екстрадиция следъ като се произнесатъ респективнитѣ сѫдебни власти.

Директора на полицията днесъ предаде на печата редица снимки отъ бандата на Дочо Узуновъ, които представятъ него и другаритѣ му като вулгарни обирачи по кръстопѫтищата и убийци, а сѫщевременно бѣха предадени и нѣкои факсимилета на писма отъ Дочо Узуновъ презъ време на пребиваването му въ Гърция, Цариградъ и Италия.

Дирекцията на полицията издаде едно съобщение, съ което опровергава писаното отъ нѣкои вестници, че висши турски полицаи улеснили бѣгството на Дочо Узуновъ и сѫщевременно изказва благодарность на турската и френската полиция за съдействието имъ по залавянето на двамата бандити.

Турската дирекция на полицията въ Анкора е уведомила нашата дирекция на полицията, че въ Турция вечера при разследването по поводъ бѣгството на Дочо Узуновъ е заловенъ нѣкои си Ат. Дрѣновски, установява се, че това е Стойко Спасовъ, известенъ касоразбивачъ, роденъ въ Тулча, 31 год Осѫденъ е на 6 години затворъ. Той е известенъ подъ името Митко Спиистренчето извършилъ е много обири въ София и провинцията.

Днесъ, срѣда, ще има публични събрания въ следующитѣ части на града:

1. **Въ Сесъ Севмесъ** въ кръчмата на Стаматъ Пирекливъ, ще говорятъ: Никола Поповъ, Стеф. Вен. Поповъ, Д-ръ Цоневъ.
2. **Въ Лозовия разсадникъ** ще говорятъ: Цонко Ханджиевъ, Панайотъ Ранковъ и Лазаръ Чирпански.
3. **Трошева и Дамянова махлй,** въ кръчмата на Трошевъ, ще говорятъ: Ал. Славовъ, Маринъ Ташевъ, Димитръ Димитровъ.
4. **Пѣсъцитѣ,** въ кръчмата на Деню, ще говорятъ: Зл. Брѫчковъ, Иос Николовъ.
5. **Максуда и Лябаково,** въ кржчмата на Коста Костовъ, ще говорятъ: Дабко Дабковъ, Ив. Ст. Пешевъ.
6. **Араба Конакъ,** въ кръчмата на Ив. Груевъ, ще говорятъ: Л. Доросиевъ, Янко Цонковъ, Ив. Петровъ.

XVIII-я съборъ на ю.т.с ще се състои на 19-22 юлий въ гр. Ломъ. Очакватъ се гости и отъ странство.

Търговската академия съобщава, че изпититѣ при сѫщата ще започнатъ отъ 25 юний и ще траятъ дъ 10 юлий.

Предпочитайте чорапитѣ „ВАРКО".

— 128 —

рихъ на това мѣсто, гдѣто ти лежишъ сега, една красива жена, да, на самото това мѣсто. Тя бѣше толкова красива, щото се промъкваха тука съ лампа, за да я разгледамъ. Яко тя нѣмаше студени ржце, почти бихъ помислилъ, че тя спи и единъ день би се събудила, тъй хубава и тиха бѣше тя въ бѣлитѣ ѝ дрехи, тя бѣше бѣла, сѫщо и косата ѝ бѣше златиста, и дълга почти до краката ѝ. Има много такива още въ гробницитѣ на мѣстото, кѫдѣто Тя се намира, защото тия, които сѫ ги сложили тамъ знаяли сѫ начинъ, по който да запазятъ любимитѣ си лица отъ съкрушителната ржка на тлението, еаже когато смърьта ги е умъртвила. Да. Азъ идвахъ тукъ всѣки день и я гледахъ до гдето най-после — не ми се присмивай, чужденецо, защото бѣхъ глупаво момче — обикнахъ тази мъртва фигура, въ която веднъжъ е дишалъ животъ, а сега не диша вече. Приближавахъ се до нея, цѣлувахъ студеното ѝ лице и мислѣхъ си, колко хора сѫ живѣли и умрѣли, отъ когато тя е престанала да живѣе, и които сѫ я обичали и прегръщали въ днитѣ, които отдавна сѫ отлетѣли. И, моя маймуно, това мъртво тѣло ме научи на мѫдростьта, защото, истината е, тя ме научи за дребностьта на живота, и величието на Смъртьта и, какъ всичко подъ слънчето има край и за винаги се забравя.

Единъ день, майка ми — една наблюдателна жена, но бързо схватлива, виждайки промѣната въ менъ, проследи ме и видѣ красивата бѣла жена, и с е уплаши да не би да ме е омагьосала. И наис-

— 125 —

ТЯ

мѫщението на закона и на висшата Сла, за която той не знаялъ нищо. Добавихъ, обаче, че когато оздравѣя ще го заведемъ на ловъ и той самъ да убие нѣкое животно. Съ тази надежда той се зарадва като дете, на което обещаватъ нова играчка.

Въ това време Лео отвори очи подъ влиянието на брянди (ракия), отъ която имахмъ още малко и която Джобъ налѣ въ гърлото му и нашия разговоръ се свърши.

Следъ това отнесохме Лео, който бѣше въ жалко положение и въ полусъзнание и го сложихме на легло, носенъ отъ Джобъ и онази смѣла девойка Устана, която, ако не се бояхъ, че ще се докачи, щѣхъ безсъмнено да я разцѣлувамъ отъ признателность за храбростьта ѝ, спасявайки живота на моето момче съ рискъ на своя животъ. Но Устана бѣше млада, и неблагоразумно щѣше да бѫде отъ моя страна да си позволя съ нея подобна свобода, която можеше зле да се претълкува и за това въздържахъ се. Разбитъ, измѫченъ, но чувствувайки, че съмъ спасенъ въ моя малъкъ гробъ, безъ да забравя, да поблагодаря на провидението отъ дълбочината на своето сърдце, че тоя гробъ не бѣше истински гробъ, както несъмнено щѣше да бѫде за мене тази нощь. освенъ по едно милостиво съчетание на събития само можа да ме защити. Малцина сѫ ония, които бидейки до края на своя животъ сѫ се спасявали, отколкото ние презъ онзи ужасенъ день.

Азъ зле спя, дори въ спокойно време и моитѣ сънища презъ тази нощь, когато най-после съмъ.

Комунизмъ - Болшевишки рай! 2)

Дали ли сж болшевикитѣ миръ на руския народъ?

Комунизмътъ победи Русия и съумѣ да възбуди въ руския народъ вѣра за осъществяване народнитѣ желания. Не трѣбва да се забрави, че болшевикитѣ завладѣха властьта като увлѣкоха следъ себе си уморената отъ тяжестьта на войната народна маса.

Многомилионнитѣ селяни, мобилизирани за военни цели, мечтаяха за миръ, като найвелико благо. Когато комунистатѣ обявяха на умореннитѣ и измжчени войници, че властьта въ тѣхни ржце означава прекратяване на войната и връщането на войницитѣ по домоветѣ си, последнитѣ преминаха къмъ тѣхна страна.

Заглушенитѣ гласъ на съвѣстьта у всѣки войникъ говорѣше, че недостойно, срамно е да се бѣга отъ окопитѣ, но когато болшевикитѣ завладяха властьта, обявиха, че войната е свършена, че войницитѣ могатъ да се върнатъ по домоветѣ си, то прежното съзнание у войника да не се маруша войнишкиятъ дългъ изчезна. Правителството сне личната отговорность отъ всѣки дезертьоръ.

Лозунгътъ за миръ привлече уморената руска армия къмъ новата болшев. власть. Но изпълниха ли болшевики тѣ своето обѣщание, дали ли сж тѣ миръ на руския народъ?

Разбира се, не! За тѣхъ лозунгътъ бѣ тактически приемъ за разрушение грамадната сила, която представляваше руската воен. организация. Щомъ старата военна организация бѣ унищожена, болшевикитѣ пристъпиха да създаватъ своята армия, вече не армия народна и държавна, а армия партийна и класова. Болшевикитѣ прекратоха войната на външния фронтъ, за да запалятъ нова война, много по жестока и по кръвопролитна, на вътрешния фронтъ. Болшевикитѣ демобилизираха армията, която воюваше съ външни врагове, за да мобилизиратъ отново армия за гражданска война и за да изтрѣбятъ народа съ ржцетѣ на руситѣ войници.

Вмѣсто миръ, руситѣ войници получиха нова война, или цѣлъ редъ нови войни. И въ цѣла Русия се водеше гражданска война за взаимно унищожение и кръвопролитие.

Свѣтовната война се свърши, а руската гражданска война не продължаваше.

Рускиятъ народъ, който се увлече подиръ болшевикитѣ, повѣрвайки обѣщанията имъ, че военнитѣ действия се прекратяватъ и че никаква война вече не ще се предприеме, продължи пакъ да воюва отново съ Полша и недавна съ Китай. Докато всички други народи сложоха оржжие, болшевикитѣ се въоружаватъ и продължаватъ гражданската война.

Грѣшатъ онзи, които мислятъ, че сега, най после, рускиятъ народъ е получилъ оная миръ, който тъй много го е съблазнявалъ.

Въ Русия се продължава сега «тиха» война: както по-напредъ, партийната армия продължава да се сражава съ руския народъ. Ту потушава ти възстания въ отдѣлнитѣ части на Русия, ту продоволствената армия се нахвърля на селото за да ограби отъ селянина плодоветѣ на тежкия му трудъ, ту армията съ особено назначение съ огънь и желѣзо заставлява селянитѣ да напуснатъ нивитѣ си и да отидатъ, като роби, да работятъ въ държавни и колективни предприятия.

По тоя начинъ болшевикитѣ изпълниха обѣщанието си да дадатъ миръ на рускиятъ народъ. Вмѣсто миръ Русия получи постоянна война, краю на която не се вижда, и която не ще се свърши въ Русия до тогава, до когато не се провали господството на тая власть, която подържа и подклажда гражданската междуособица.

«Миръ на хижитѣ, война на дворцитѣ» — такъвъ бѣше лозунгътъ на комуниститѣ. Фактически войната унищожи не само дворцитѣ, но държи въ жестокитѣ си ржце грамадната часть отъ руския народъ.

Войната унищожа дворцитѣ, но сега унищожава и хижитѣ. Болшевикитѣ не изпълниха обѣщанието си за миръ, излъгаха руския народъ. Сжщото е излъганъ и въ другитѣ тѣхни обѣщания, което ще докажемъ понататъкъ.

Д. Б въ

Англия

Въ „Фин. Таймсъ“ казва, че, ако Германия престане да плаща по репарациитѣ, това никакъ не освобождава Англия отъ задлъжнението си къмъ Америка по военния дългъ.

В къ „Дейли Мейлъ“ пише, че било предложено въ Чекърсъ на герм. министри да почакатъ г. Стимсонъ, амер. държавенъ секретарь, до дето пристигне въ Европа, преди да се взематъ каквато ѣ да бало решения по репарационния въпросъ.

Гласувайте за Демократическия сговоръ и обединенитѣ Нац. либерали

С.-Русия страна на идеаленъ отдихъ

Представителятъ на америк. индустриална фирма „Ендрю“ съблазненъ отъ измамливитѣ предложения на съвет. власти, е прекаралъ тамъ петь седмици и сега, се върналъ въ Берлинъ. Той разказва за прекараното си време „въ земята на Ленинъ“.

Съветвамъ всѣки американецъ, който желае да се почива да отиде въ Съв.-Русия. Тамъ не само, че никой нѣма да го тревожи съ телефона и телеграми, но и писма не ще получи. Не ще чете никакви вестници: американски, английски, американски, френски или нѣмски, и ако не чете по руски, нищо нѣма да узнае какво се върти около него. Председателятъ на Съед. Щати може да умре, кметътъ на Ню Йоркъ може да загине отъ землетресение, той не ще узнае.

С.-Русия представлява отлично мѣсто за отдихъ за умореннитѣ политически дейци, борсовитѣ и индустриалнитѣ чужденецътъ може да живѣе въ най-голѣмия градъ, да се свита изъ улицитѣ и да се чувствува по-самотенъ отколкото въ усоитѣ на Аляска или на снѣжнитѣ върхове на Хималаитѣ.

„Банкъ де франсъ“ и съвѣтското злато

Съобщихме, че Банката предъ Ню-Йоркския сждъ изгуби дѣлото противъ американскитѣ банки Чейзъ Нашанжлъ и Екищаблъ Тржстъ Кжмпани за съвѣтското злато, въ размѣри на 5 мил. долари.

Секретарятъ на „Банкъ де франсъ“ предъ кореспондента на в. „Ню Йорски Хералдъ“ е заявилъ, че рѣшението на Ню-Йоркския сждъ ние не можемъ да признаемъ за правилно, защото то ни отнима правото да вземемъ обратно краденето имущество.

Нашия искъ е възбуденъ по политически мотиви. Ние се основаваме изключително на законното ни право и ще го защищаваме до край. Ние ще отнесем сега дѣлото предъ апелативния сждъ.

Комюнике на английското министерство на Външн. Работи

Следъ посещението на германскитѣ министри въ Чекърсъ на английскитѣ, англійското министерство на Външн. Работи е издало комюнике, между другото, казва:

Двѣтѣ страни сж дошли до заключение и съглисие, че освенъ усилията на националенъ характеръ, необходимо е, да се възобнови взаимното довѣрие, общото благосъстояние зависи отъ международното сътрудничество. Въ това направление двѣтѣ правителства ще се старяятъ да преодолѣятъ сегашната криза. За това необходимо е тѣхното сътрудничество съ другитѣ заинтересовани правителства, тъй като въпроситѣ не се ограничаватъ съ англо германскитѣ отношения.

Кошунство!

Какъвъ безсрамень куражъ, каква ватжлена съвесть трѣбвало е да имать представителитѣ на оранжевитѣ демократи въ „Народния“ блокъ, за да се съгласятъ да поставятъ въ листата за народни представители въ Пещера, Димитръ Гичевъ, носителятъ на духа на Стамболийски, главнокомандующия на противонародния блокъ, официалниятъ вадграниченъ представителъ на дружбашката централа въ Бѣлградъ, откждето идатъ милонитѣ долари за вестници, агитация и борбата съ българската държава!

Какво морално падение! Каква гавра съ чувствата на българитѣ — Пещерци, и въобще съ декларацията, е това предизвикателство съ постоянне кандидатурата на Димитръ Гичевъ въ тая страна, гдето дървена ограда, която пази мѣстото, напоено съ кръвьта на Такевъ, вика, обвинява едно управление, което безумни, безчестни, безсъвѣстни личности, престжпници, убийци искатъ отново да се възцари въ нашата земя! — Духътъ на Такевъ вилнее надъ Пещерско и отправя проклятие къмъ онзи свои сподвижници въ миналото, които сега сж се пригърнали и се цѣлуватъ съ неговитѣ убийци! Позоръ на такива безсъвѣстни и морално падали оранжеви демократи!

За европейцитѣ, които ще посетятъ България. Французката ескадра е потеглила отъ Парижъ

Министерството на външнитѣ работи е наредило до нашитѣ легации въ чужбина, да издаватъ позволителни на всички чуждестрани цивилни аероплани, които ще посетятъ България или ще минатъ презъ нейната територия.

Френската ескадра

Френската ескадра днесъ е потеглила отъ Франция, на пжть за Букурещъ. Отъ Букурещъ тя ще мина презъ София, на пжть за Цариградъ.

Християнски протестъ

Английскитѣ вестници предаватъ, че председателятъ на Християнския комитетъ пасторъ Хафъ се е обърналъ къмъ г. Хендерсонъ съ предложение да не се допускатъ съветскитѣ представители на ОН. до дето тѣ не освободятъ свещеницитѣ и други християни, които се томятъ въ влажнитѣ затвори, не даватъ свобода на вѣроизповѣданията, и не разрешатъ изданието на книги отъ религиозенъ характеръ.

Изказалъ г. Хендерсонъ своето съчувствие на страмежа на Християнскиятъ комитетъ за защищаване религиозната свобода, и считъ невъзможно да предприема никакви постжпки въ ОН. по тоя поводъ.

Намаление 25 на сто Б. Д. Ж. По случай курорта които официално е известенъ че почва отъ 15 юний до 15 септември дирекцията на Б. Д. Ж. известява че пътуването по желѣзницитѣ отъ и до всички станции признати за курортни, ще сд прави 25 на сто намаление отъ цѣлата стойность на билета.

Печатница „Свѣтлина“ – Варна

ТВОРЧЕСТВОТО на ДЕМОКР. СГОВОРЪ 4)

Тази сума до новата реколта ще се увеличи на 150 милиона лева. Тако, чрезъ дейтелностьта на дирекцията градското и непроизводително население косвено е участвувало въ подпомагане на населението засегнато отъ житната криза. Отъ закупванията на Дирекцията българскиятъ производитель е получилъ за закупенитѣ дотегла 212 милиона килограма храни надъ 300 милиона лева повече отъ това, което би получилъ, ако Дирекцията не би се осжществила. Или, общо отъ тази мѣрка на правителството, българскиятъ производитель получи една прѣка и косвена помощь въ размѣръ на 435,000,000 лева.“

Износътъ на произведенията на нашата земя е съставлявалъ една отъ първитѣ грижи на правителството на Демократическия сговоръ. Направеното за намиране пазари на нашитѣ тютюни е максимално възможното. А нерегламентираната концесия за износъ на свинско месо остана като единъ идеалъ, който трѣбва да се осжществи. Съ тази концесия е незабелѣзанъ най-правия пжть за завладяване голѣми пазари за много ценни наши артикули. Тя не се осжществи по причини извънъ волята на управлението. Затова може би допринесе много нашата българска мнителность, която продиктува такива измѣнения въ продължения договоръ, че предприятието стана не особено съблазнително за другата другатѣ страна. Заслужава да се отбелѣжи, че по тази инициатива на правителството, тъй важна за стопанското развитие на страната цѣлата опозиция, водена водушашитѣ, бѣ решително противъ.

Колкото и да сж измѣнени условията поради изтеклото време, не е окончателно изключена възможностьта да се намѣри начинъ за спечелване голѣмия Лондонски пазаръ за износъ чрезъ редовни параходни съобщения на наши продукти отъ животински и растителенъ произходъ.

Една решителна стжпка къмъ организиране и подпомагане нашия износъ въобще съставлява учреденитѣ съ законъ Експортенъ институтъ, който ще черпи ресурситѣ си отъ една часть отъ печалбитѣ на мини Пернишъ. Частната инициатива въ Европа и Америка е направила колосални успѣхи въ пригождане мѣстнитѣ произведения къмъ нуждитѣ и условията на външнитѣ пазари. Въ туй отношение ние сме твърде назадъ. Но опитътъ на другитѣ и готовностьта на държавата да даде всичкото си съдействие, ще спомогнатъ що то, това тъй важно дѣло да даде очакваниятѣ резултати за завишване нашия износъ който преди всичко интересува производителя земедѣлецъ.

Земледѣлското население изработващо тютюни справедливо негодуваше отъ спекулата съ така нареченото сконто (шкарто) и въобще отъ неорегулираниятѣ специфични отношения между купувачитѣ и продавачитѣ на суровъ тютюнъ. Правителството, следъ като взе въ съображение желанията и обясненията на заинтересованитѣ страни, прокара законъ за търговията съ сурови тютюни, съ които се премахва възможностьта за недобросъвѣстни търговци да ощетяватъ населението. Заслужава, по този случай, да се напомни на производителитѣ, колко и тѣ сж виновати съ тоа, гдето неумѣятъ или не желаятъ да полагатъ повече грижи при запазването на тютюнитѣ си до момента на продаването имъ.

Внесено сръбско жито

Обвинението отъ нѣкои срѣди къмъ правителството на Демократическия сговоръ по този въпросъ се състои въ то ва: дали правителството съ репресивни мѣрки не е своевременно попрѣчило, та да не влѣзе въ България жито отъ Югославия — 41,867 тона въ 1929 и 6,041 въ 1930 г.

За да се цени правилно постжпката на правителството, трѣбва да се знае обстановката, при която стана възможно внасянето на това жито отъ вънъ.

Лошата наша реколта въ 1929 г. създаде илюзията и у търговци и у производители, че цената на житото ще расте все нагоре. Търговци бѣха закупили на твърде високи цени, а производителитѣ очакваха още по-високи. Бѣше се дошло до тамъ, че на вжтрешния пазаръ житото имаше цена надъ 7 лева, когато на международния пазаръ тя бѣ къмъ 5—5½ лв., т. е. съ около 1½ до 2 лв. по-висока. И въ такъ това, тѣ очакваха все още по-голѣми цени.

Това неестествено положение, което създаваше неоправдано посжпване за непроизводителното население въ страната, можеше да се смекчи по два начина: или като се прибѣгне до нормализиране ценитѣ на вжтрешния пазаръ, дори до реквизиране, особено за семе и за бедното население, нѣщо, което въ никой случай едно разумно правителство не можеше да усвои, било като конкуренцията отвънъ по-ниже на вжтрешнитѣ цени. Отъ Югославия, откждето изглежда и търговци и производители сж били по-добре осведомени, както за истинското положение на външнитѣ цени, така и за тенденцията къмъ тѣхното спадане, внесоха жито у насъ, главно за мелницитѣ, на цени по-низки отъ нашитѣ вжтрешни и съ улеснения чрезъ кредитиране, като плащаха мита и др. такси по 90 ст. на кгр.

Както е известно, не се мина много и всички търговци и производители у насъ разбраха, че сж сгрѣшили, като не хресваха 6 лв. дори и 7 лв. за кгр. жито, а чакаха 10 лв. и повече.

Ако държавната политика се води само отъ интереса на отдѣлни категории отъ населението, тя винаги ще изпада въ неразрешими противорѣчия. Да се бѣше попрѣчило на външното жито чрезъ по-тежко вносно мито, това би значило да се осжди грамадното по брой непроизводително население да плати една значителна премия на спекулата съ най-насжщната му храна. Това би било скандално, особено за страна, като нашата, която е въ реда на страните износителки на храни.

Най-малко въ тази область държавата може да си играе съ репресивни акции. То се знае, че хубаво би било да затворимъ границата си за всичко чуждо, но чуждитѣ граници напълно да сж отворени за нашитѣ произведения!

Повишението на митото, което стана отъ 1·50 на 6 лева злотни за 100 кгр. се направи презъ юний 1930 год., когато спадането ценитѣ на външнитѣ пазари вече можеше наистина да ощети чувствително мѣстното производство, консумирано въ страната.

Политиката на правителството по въпроса за чуждото жито, при горнитѣ условия, бѣ напълно оправдана отъ настжпилитѣ обстоятелства за пазара и ценитѣ на зърненитѣ храни. Като политика, тя може да бжде критикувана, но не бива да се демагогствува съ подобни въпроси.

Когато цѣлиятъ свѣтъ, нареченъ капиталистически, се отъва отъ една дълбока стопанска криза, не може и нашата търговия и промишленость да не преживѣятъ несгодитѣ и сътресенията, свързани съ тази криза. Спадналата покупателна сила на населението въ страната се отрази много чувствително върху тѣхъ въобще и по-специално върху търговци и индустриалци съ по-малка предвидливость. Ако, обаче, погледнемъ на тази важна стопанска область не отъ лично гледище на отдѣлнитѣ труженици въ нея, и не отъ временното състояние, създадено отъ кризата, а при условията на нормаленъ стопански животъ, ще видимъ, че и тукъ нѣма основния за песимизъмъ.

Това се потвърждава отъ следнитѣ данни, които ни дава нашата стопанска статистика.

Паралелно съ данниитѣ тукъ ще посочимъ и положенитѣ грижи отъ страна на държавата, за да може всѣки безпристрастенъ българинъ да цени правилно, както стореното, тъй и пжть, въ който трѣбва да се върви — пжть труденъ, но единствено спасителенъ.

Търговия

За стопанската активность на страната най мѣродавни сж цифритѣ на търговския обмѣнъ съ странство. Ето ги въ милиони лева:

	Вносъ	Износъ	
1920 г.	2,255	2,056	— 199
1925 г.	7,825	6,242	— 1529
1929 г.	8 325	6,397	— 1928
1930 г.	4,500	6,191	— 1601

Вносътъ въ 1930 год. е тъй намаленъ, че позволи да имаме въ тази тъй тежка година единъ активенъ търговски балансъ съ повече отъ милиардъ и половина лева. Това се постигна главно чрезъ политика на Б. Н. банка. Благодарение на това, българскитѣ търговци вносители и тѣзи на дребно бѣха спасени отъ започнатитѣ масови фалити. Безъ това съзнателно ограничение на вноса, предсто опастности, които биха засегнали висши общи интереси на страната.

Премахването на нѣкои вносни мита спомогнаха за увеличение и запазване размѣра на износа при много по-трудни напоследъкъ външни условия за него.

Като добро начало и активъ на управлението на Демократическия сговоръ трѣбва да посочимъ сключенитѣ два търговски дого ора съ Турция (1.X. 1928 г. и 11. 1931 г.). Тѣ засегнаха най-главно износа на добитъкъ, млѣчни произведения, кожи и др. които до тогава търпяха голѣми спънки.

Така, изнесени сж за Турция:

биволи въ 1925 г.	за	949,000 л.
	1929 г. за	1,725,300 „
Кашкав. въ 1926 г.	за	2,324,890 „
	1929 г. за	24,305,849 „
кожи въ 2927 г.	за	643,580 „
	1928 г. за	6,980,960 „

И то като начало — следъ повечето отъ връзкитѣ на нашитѣ търговци бѣха почти скжсани съ тѣзи въ Турция.

Сключи се търговско спогодба съ Румжния, която регулира положението на нашитѣ градинари.

Сключи се износна спогодба съ Турция въ сила отъ 19 X 1927 г. — денонсирана отъ гръцката държава отъ 15 X 1930 г. по съображения повече отъ временно политическо естество.

Постигнаха се временни търговски споразумения съ много държави, предимно съ тѣзи, съ които сме въ по-оживени търговски връзки. Съ тѣзи спогоди на „България“ е признато клаузата на най-благодетелствуваната държава.

Следва

Четете в-къ „Варна“

Цененъ даръ отъ Англия на Народната билиотека

Англиското правителство е благоволило да подари чрезъ тукашния пълномощенъ министъръ г. Съдней Ватерлоу на Народната библиотека по случай юбилея на нейната 50-годишнина следнитѣ книги: 1. Избрани книги от колекцията Everyman's Library, 104 тома. 2. Историята на английската литература, издадена отъ Кембриджския университетъ, 8 тома. 3. Английски документи върху произхода на войната, 7 тома, всички подвързани, разкошни изания. За тоя великолепенъ даръ Народната библиотека изказва своята най гореща благодарность.

Варненско Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 10252
гр. Варна, 13 юний 1931 год.

Поканяватъ се застрахователнитѣ дружества, които желаятъ да взематъ участие въ застраховката на общинскитѣ пожарникери противъ злополука, да се явятъ на 26 того въ 9 часа въ тържната зала на Варненското окръжно управление и направятъ предложенията си за застраховката ще се извърши доброволно съгласие.

ОТЪ ОБЩИНАТА

Печатница „Свѣтлина“ — ул. „Гургулятъ“ 8

— 126 —

заспалъ дълбоко, не бѣха особенно приятни. Страшната сцена съ бедния Мохемедъ, борейки се да отбѣгне нажеженото гърне, ме преследваше. Тогава, къмъ края на сънятъ ми една забулена фигура се движеше, постоянно, която, отъ време на време, да се отбулваше, откривайки съвършенното тѣлосложение на една прекрасна цвѣтуща жена и пакъ бѣлитѣ кости на единъ безобразенъ скелетъ, който, както озбулваше и забулваше, произнасяше тоинственото и повидимому безъ значение решение:

„Това, което живѣе, е познало смъртьта, а това, което умрѣло, нинога вече неможе да умре, защото въ свѣта на духа животътъ е нищо и смъртьта е нищо. Да, всичко живѣе вѣчно, макаръ навремена тѣ спятъ и се забравятъ.“

Най-после се разсъмна. Но чувствувахъ се вкоченѣнъ и болѣзненъ и не можахъ да стана. Къмъ седемъ часътъ Джобъ пристигна, накуцвайки силно, кръглото му лице имаше цвѣтътъ на изгнила ябълка и ми съобщи, че Лео е спалъ добре, но билъ много слабъ. Следъ два часа Биллали (Джобъ наричаше Биллали — пръчъ, поради бѣлата му брада, която го оприличаваше на това животно, или по-фамилиярно и Билли) дойде сжщо, държейки въ ржката си лампа и попираше главата си почти до свода на тая малка стая. Престорихъ се заспалъ и презъ спустнатитѣ си клѣпки наблюдавахъ подиграватлното му, но хубаво, старческо лице. Той устреми орловитѣ си очи върху ми и погладе фамозната си бѣла брада, която мимохо-

— 127 —

домъ, би послужила за много години на всѣки Лондонски бръснарь, като реклама.

„Ей“ — избърба той (Биллали имаше привичка да си бъбри) „той е грозенъ, грозенъ, колкото другия е красивъ сжщинска маймуна; сполучливо име. Но, азъ го обичамъ. Странно е сега за моитѣ години да обичамъ човѣкъ. Какво казва поговорката — „не се довѣрявайте на хората и убийте този, когато прекомѣрно недовѣрявате и женитѣ — избѣгвайте ги, защото тѣ сж зло и въ края ще те погубятъ“ е добре, особенно последната и часть, мисля, че тя е отъ древни времена. При все туй, обичамъ тази маймуна и очудвахъ се гдѣ е могла да се научи тѣзи игри и надѣвамъ се, че Тя не ще го омагьоса. Бедната маймуна! Тя трѣбва да се е уморила следъ онази борба. Ще си отида, да не я разбудя“.

Почакахъ до като той се обърне и почти бѣше излѣзълъ, стжпвайки тихо, тогава му извикахъ:

„Татко мой, ти ли си?“

„Да, сине мой, азъ съмъ, но не искамъ да те обезпокоя. Дойдохъ да видя какъ си и да ти кажа, че тѣзи, които сж искали да те убиятъ, маймуно, сж вече потеглили на пжть къмъ Тя, и Вие веднага, казе Тя сжщо да отидете, но боя се, че не можете още да ходите“.

„Да“ — отговорихъ — „не сме още оздравѣли; но да ме изведатъ вънъ на свѣтлината, татко мой, моля те. Не обичамъ това мѣсто“.

„А, да“ — ми отговори той — „има печална обстановка. Помня, когато бѣхъ още момче, намѣ